

தும் கணபதி துணை,
ஸ்ரீ சிவ சன்முக பெருமான் துணை,
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ தாலமா நகாமென்றும் பனப்பாகதரங்கன்
திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளிய
ஸ்ரீ சௌந்தரி அம்மையார் சமேதராகிய ஸ்ரீ மாயூர நாரதர்
ஆலயத்தில் திருவருள் சுரந்து எழுந்தருளி இருக்கும்
ஸ்ரீ வள்ளி, தெய்வயானை சமேதராகிய
ஸ்ரீ சிவ ஷண் முக பெருமான் பேரில்

ஞானநந்த தோத்திர கீர்த்தனை.

இஃது

ஷை கிராமத்தில்

சில பெரியோர்கள் கேட்டுக்கொண்ட வண்ணம்

ஷையர் செங்குத்த மரபு

ம-ள-ள-ஸ்ரீ சத்து. கிருஷ்ணப்ப முதலியார் குமாரரும்

ஸ்ரீமத் மகா வித்வான்

ம-ள-ஸ்ரீ மோ. நாராயண முதலியார், மாணுக்கராகிய

ஸ்ரீமத் மகாவித்வான்

ய்னையா முதலியாரவர்களால்,

இயற்றப்பட்டது.

டவுன் பிரஸ், காஞ்சிபுரம்.

1928

Q26:417

N28

148445

தும் கணபதி துணை,
ஸ்ரீ சிவ சண்முக பெருமான் துணை,
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ தாலமா நகாமென்னும் பளப்பாகையின்கண்
திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளிய
ஸ்ரீ சௌந்தரி அம்மையார் சமேதராகிய ஸ்ரீ மாயூர நாரதர்
ஆலயத்தில் திருவருள் சுரந்து எழுந்தருளி இருக்கும்
ஸ்ரீ என்ளி, தெய்வயானை சமேதராகிய
ஸ்ரீ சிவ சண்முக பெருமான் பேரில்

ஞானந்த தோத்திர கீர்த்தனை.

இஃது

ஷெ. கிராமத்தில்

சில பெரியோர்கள் கேட்டுக்கொண்ட வண்ணம்

ஷைலூர் செங்குந்த மரபு

ம-ந-ந-ஸ்ரீ சந்த. கிருஷ்ணப்ப முதலியார் குமாரரும்

ஸ்ரீமத் மகா வித்வான்

ம-ந-ந-ஸ்ரீ மோ. நாராயண முதலியார், மாணாக்கராகிய

ஸ்ரீமத் மகாவித்வான்

சின்னையா முதலியாரவர்களால்,

இயற்றப்பட்டது.

டவுன் பிரஸ், காஞ்சிபுரம்.

1928

உ
கணபதி துணை.

வேண்பா

குறையதால்ப் புரியிலுறை ஷண்முகன்மேல்
பாமேவு பன் னிசைகள் பாடவே—மாமேவும்
பாணைவயர் மும்மதத்துப் பாசாங் குசத்தாதா
ஆனைமுக நாதா அருள்.

கண நாதா அருள் என்ற வர்ணமெட்டு.

பல்லவி

அருள் செய்வாய்

கணபதி

அருள் செய்வாய்

அனுபல்லவி

பசுபதி	ஆதிநீதி	ஜோதி ஜாதி	அருள் செய்வாய்
மறைதேருள்	ஆ ஆ	பறைதேட ஐந்துக	ஆனைமுகனே
இதுவேனே	ஆ ஆ	இதுவேனே	
வந்து	யீசனே	ஜெகதீசனே நீ	அருள் செய்வாய்
ஒங்கார	ஆ ஆ	ஒங்கார	
மரை	ஒதுபாத	நாத கீத	அருள் செய்வாய்
சின்னைய்யன்	ஆ ஆ	சின்னைய்யன்	
துதி	செய்ய சிந்து	அய்ய வந்து	அருள் செய்வாய்

பரமசிவன் துதி.

பழனிமா மலையில் வாழு—மெட்டு.

பல்லவி

சம்போ சங்கர	மஹா தேவ நீ வா வா	
தேவா நீ வா வா	தெளிவுக்கா வா	சம்போ

சரிணம்

தும்பை மறை மல்லிகை	மாலைகள் துலங்க	
அம்புவி சடைமுடி	அறவணி யிலங்க	சம்போ
நந்தி முனிவர்களை	நாதரும் போற்ற	
இந்திரன் முதலியோ	ரிமையவறேற்ற	சம்போ
அம்பிகை யுடன்திரு	ஆனுகந் தேரி	
சம்பும் சின்னைய்யனுனை	நாடிட வாரீர்	சம்போ

உமையவள் துதி.

சம்போ சிவ கணபதி—யென்ற மெட்டு.

பல்லவி

ஆம்பாள் பரமேஸ்வரி

உனை நம்பினேன் வந்தாதரி ஆம்

சரணம்

ஆம்புவி கதிர் நிரை

அண்ட பிண்ட மடுத்த

செம்மை நிலமுழுதும்

செழிக்க அறம்வளர்த்த ஆம்

ஓங்காரத்துள்ளெழுந்து

உத்தமருளத்துரையும்

பூந்தாள் சதங்கை பணி

புதுமலர்கள் நிரையும் ஆம்

பாலன் சின்னைய்யன் துதி

பலமுறை செய்யநீரும்

ஜாலம் செய்யாமல் இந்த

சமயம் வந்தருள்தாரும் ஆம்

நடராஜர் துதி.

ராகம் கல்யாணி—தாளம் ருபகம்.

பல்லவி

நடனமாடினார்

நடராஜர்

நடனமாடினார்

அனுபல்லவி

பொர்ப்புரு

அர்ப்புத சபைதனில்

நடனமாடினார்

தத்திமி தக்கிட தகஜெனு தகதிமி தகஜெனு தாகிட

தித்தளாங்கு திமிதளாங்கு திந்தோம் திந்தோம் மென்று

நடன

சரணம்

மடலவிழ்க்கொன்றை மாலை யரிய

மான் மழுதிருக் கறத்திற் தெரிய

விடவற வணி பணியும் உரிய

விளங்கு வாறெழில் சடையும் விரிய

அண்டர்கள் துயரினை நோக்கி அன்பர்கள் வினைகளை போக்கி

கண்டகன் மேல் பதந்தாக்கி கருணைசெய் திருப்பதந்தாக்கி

தத்தரி தக்கிட தகஜெனு தாகிட ஜேகிட ஜம்தரி
திக்கெணங்கு திகுக்கெணங்கு திந்தோம் திந்தோ மென்று நடன

பதஞ்சலி புலி பாடுந்தாதா

பன்னிரு கைய்யனருளும் நாதா

விதமரி காளி வெட்கும் வினோதா

விளங்கும் மறைகள் பொருந்தும் பாதா

நாரதர் கின்னார் கூட நந்தியும் மத்தளம்போட

ஆரணனாண நாட அருள்பெற சின்னைய்யன்பாட

தத்தரி தக்கிட ஜேகிட தாகிட ஜேகிட ஜேம்தரி

தித்தரி தின்னா தின்னா தின்னா தின்னா வென்று நடன

விருத்தம்.

நடராஜா நடவேழுந்து அலங்கார வேண்டுகோள் துதி.

ஒதிடு குருழை மாவடுகாடின் ஒதரியாருனை காபாய்

நீதியாய் மூவேழெழுத்தினின்பதிந்த நீ நடுவெழுத்தெனக்கருள்வாய்

மீதி இவ்வீரேழ் எழுத்தினுல்மேய எழுத்தணிதேரியு நடித்தும்

காதலாய் நரியோடாணை தோல்போர்த்து காய்ந்தருள் நடன

சிற்பரணை.

வசனம்.

செல்லுதற்கரிய இளமையான மிருகங்கள் வாழும் காட்டில்
அகப்பட்டு உணைதுதிக்க அரியாதவனாய் திகைக்கும் என்னை காய்
பாற்றுவாய்.

ஒ	தி	டு
ழை	ரு	கு
மா	வ	டு
ன்	டி	கா
ஒ	த	ரி
னை	ரு	யா
கா	வா	ய்

சிவகாமி, லட்சுமி, சரஸ்வதி, நால்வர் துதி.

விருத்தம்

கந்தமுஞ் சாந்தும்வேய்ந்த கலைமகள்பாதம்போற்றி
சுந்தரி சிவகாமித்தாய் துணைமலரடிகள் போற்றி
செந்திரு மகள்பாதத்தை கிந்தையிலிருத்தியீசன்
சொந்தமாயாண்ட நால்வர் துணையடி போற்றி போற்றி.

அவையடக்கம்

கோலமா திருவர்குழ குலவிபே மயிலின்மீது
தாலமா புரியில்மேவும் ஷண்முகன் பதங்களேற்க
சாலமாப்பெரியோர் கேட்கச் சாச்சி சோச்சென்றுகொஞ்சும்
பாலனைப் போலெயாணும் பரிவுடன் வுறைத்திட்டேனே.

சீர்சிறக்குமேனி—என்ற மெட்டு.

சீறணிந்த வா முடி முடி புனை
ஆரும் பேய்ந்தொளிர் முகம் முகந்தனில்
சேயபுண்டரம் தனில் தனிலெழும்

நிறைவான

மாரிபோல் வரந் தரு தருமெனும்
வாயில்புன்னகை சரி சரி என
வாய்ந்தகாநினில் குழை குழை யதி

ஒளியீச

நீறணிந்த மேனி பளீர் பளீரென
தாறணிந்ததோளில் விடா விடா துற
நேரிலக்குமா மணி மணி வடம்

அழகான

சேர்ந்தபல்நிறக் கலன் கலன் இனம்
ஆர்ந்தபூண்வளர் கறம் கறந்தனில்
திங்களைத்தையும் உணும் உணும்கதிர்

வடிவேலும்

தீர்ந்தகிண்கிணி கலில் கலிலென
பாதபங்கயம் செவேல் செவேலென
தேய்ந்தநுண்ணிடை மலர் மலர்புது

மணம்விசும்

காறவாங்குழல் கிளர் கிளர்ந்திடும்
 மாதுவள்ளியின் பெரும் பெருந்திரு
 காவின்யானைமா துமை யுமையொடும்
 நடமாடும்

நேரேயெங்கனம் வலம் வலம் வரு
 சோடல்பெரும் மயில் மயில் மிசை
 நீரும்நீங்கிடா தருள் அருள் செய்யும்
 முருகேசா

சார்ந்தலர் சினை தரு தருமிகும்
 தாலபுரியில்வாழ் குகா குகாயென
 சாற்றும்சின்னய்யன் துதி துதிக்கருள்
 பெருமாளே.

மயிலேரி வந்த—வர்ணமெட்டு

பல்லவி

உமையாள் தனக்கு மகனாய் உதித்தவனே வா வா சத்திவேலவா

சரணம்

அமறிடர் தீர்த்தவனே ஆருமுகமானவனே	உமை
வள்ளிகுஞ்சரி லோலா வையகம் புகழும்வேலா	உமை
தாதார் வனங்களுக்குமும் தாலபுரியில் வாழும்	உமை
பாலன் சின்னையன் துதி பாடவருள்தாரும் கெதி	உமை

அம்பிகா உன்மகன் குகன்—என்ற வர்ணமெட்டு.

பல்லவி

அப்பனே பன்னிருகைய்யா ஒப்பில்லா பாதந்தா மெய்யா.

சரணம்

எப்போது வருவாயென்று	ஏங்குதே அய்யாநெஞ்சம்	
செப்பாய்உன் வாய்திறந்து	தேசிகா என்முன்னேகொஞ்சம்	அ
பொய்யானகாயம் மிது	பூவுலக மாயைவிட்டு	
மெய்யான உந்தன்பாதம்	மேவுகின்ற வழியைகாட்டு	அ

பஞ்சபடும் பாடுபட்டு பதைக்குதே நெஞ்சமைய்யா
 அஞ்சலென்று வேலெடுத்து ஆண்டியே வந்தாண்டிடைய்யா அ
 தொண்டன் சின்னையன்முன்னே தோகையிலிலேரி நீறும்
 சண்டன் வாராமல்போக்கி ஷண்முகனேவந்து காரும் அ

ஏறுமயிலேரி—என்ற வர்ணமெட்டு.

கண்ணி சிந்து.

வாலதிரிபுறை மகனாய் வந்த பன்னிருகைய்யா
 யேலவார்குழல் வள்ளி தெய்வாளை
 கிசைந்தவேல் முருகையா வாலதிரி
 ஞாலநான்மறை முதலாய் உனை நான்முகன் தினம்போற்ற
 ஆலமுண்டகண்டன் வேண்ட
 அரும்பெருளிதுவென சாற்றும் வாலதிரி
 சீல முனிவர்க ள்போற்றுஞ் சின்மய சர்க்குருபோதா
 மூலகாரண மாயெழுந்த
 முதலே ஷண்முகநாதா வாலதிரி
 பாலன் சின்னையன் துதிக்க பணியணி மயில்மிசை நீரும்
 தாலைபுரியினில் மேவிவாமும்
 சாஹணபவனே வாரும் வாலதிரி

காவடிச்சிந்து.

தாவடம் தன்னைநீவிடடி—என்ற மெட்டு.

பல்லவி

ஆருமுகமான முருகையா பன்னிருகையா யிதென்னபொய்யா
 அன்பருளத்தில் வாழ்ந்திடு மெய்யா—உன்
 ஆறெழுத்தும் பிறணவத்தோடன்புடனே ஜெபித்திட
 நேரதாக மயிலின்மேல் நீ விளையாடி வந்தருள் (ஆருமுக)
 அஞ்சிபத்தோரசூதரம் தொடர்ந்து அதைக்கடந்து
 [அப்பால் படர்ந்து

ஆடுகின்றவாசிமேல் நடந்து—அங்கு
 ஆனந்தமாய் பொங்கிவரும் அமுதகிறணபாலை உண்டு
 தானதுவாகயிருக்க ஷண்முகனே வந்தருள்செய் (ஆருமுக)

மோன வெளியிலாடி மணியே உனக்கினையே துணையிலையே
முத்தி தந்திடும் வித்தகமணியே—என்று
ஒடிடாத நவமணியே ஒப்பிலா சண்முகமணியே
சாமி குருவாம்மணியே சமயம் வந்தருள் நீ துணையே (ஆருமுக)
கானகத்தன்னில் வள்ளியைத்தேடி எங்கனும்ஒடி உன்மனம்வாடி
கருணை செய்யெனமானெனக்கூடி—நீ
காட்டிய வுந்திருவுருவை கருணைபெருகி கிருபைசெய்ய
தேட்டமுடன் சின்னையன்முன் சேவைதந்து ஆளவாரும் (ஆருமுக)

தசாதாஜ குமாரா—என்ற வர்ணமெட்டு.

பல்லவி

சாமி ஷண்முகவடிவேலா உமைபாலா அனுசூலா வள்ளிலோலா.

சரணம்

காமியாகிபற	சிவருணையுகந்து
காட்டென்பிறனாவ	பொருளென மகிழ்ந்து
தாமிதுவெனவுந்தன்	வாய்தனைத்திறந்து
தயவுசெய்தருளியநாதா பிறக்கியாதா குருநாதா வறம் நீ தா (சாமி)	
வள்ளி வாழ்ந்திடுபற	னென்கெனத்தேடி
வானரசளித்திடு	மாதொடுக்கூடி
துள்ளிய மயில்மிகை	யுகந்துணைநாடி
துதி செய்யுமவர்க்கருளையா அருள்மெய்யா மிகுதுய்யா	[வினைகொய்யா (சாமி)]
மாலபன் முனிவர்கின்	னமரரும்கூட
வாணுதலரம்பையர்	முதலவராட
சாலநின்புகழைச்	சின்னையன் கொண்டாட
தயவு செய்தருள் ஜெகதீசா விசுவேசா பவநாசா அருள்நேசா (சாமி)	

கந்தா வந்தருளே—என்ற மெட்டு.

பல்லவி

சறஹணபவனே எனையாளும் ஷண்முகனே
சிறந்ததவத்துறை திருந்ததத்தியர் நிறைந்தநற்றமிழ்
[பொருந்தளித்திடும் (சா)]

பொங்கரவணியுள் 000 000. ன்ழில் பொருந்துமம்புலையும்
 இங்கிதமொழி மங்கைதங்குதர
 பங்களித்திடும் சங்கரனருள் (சரஹண)
 வாலதிரிபுரை சிறுமகனுமாயுறை
 சாலநின்பதம் ஓலமென்றிடும்
 மேலவர்க்கருள் சீலனே வளர் (சரஹண)
 மன்னும் சோலை சூழ் எழில் மாபனசைவாழ்
 உன்னதமுள சொன்னய முற
 சின்னையயன் துதி பன்ன வந்தருள் (சரஹண)

பச்சை மாயிலேறி—என்ற மெட்டு.

பல்லவி

ஓய்யார வேல்முருகா மைய்யாருமால் மருகா
 ஓங்காரமாய் உதித்தவா வொளி பெருகும் காங்கேயனுய்
 ஜெனிக்தவா
 உத்தம பக்தரை முக்தியளித்திடும்
 சத்தியவித்தக அற்புதமணியே
 உண்மையானந்த வொளியே உனதுபாதம்
 ஒளியாதருளும் வெளியே (ஓய்யார)
 நெத்திக்கு நேர் நடுவே சித்திரகூடந் தன்னில்
 நீ விளையாடும் பதியே அன்பருளத்தில்
 நீங்காதருளும் நிதியே
 நங்கையு மிங்கித கெங்கையும் பொங்கற
 திங்களும் தங்குது சங்கரனருளிய
 நித்தியானந்தவுருவே உலகுக்கெல்லாம் பத்திதந்தாளும் குருவே
 (ஓய்யார)

கன்னல் வயலில் சூழும் அன்னம் மறைகள் வாழும்
 காஷ்மிக வெழுந்தொளிர் தாலை நகரில் மாசுமிமையாகவே வளர்
 கடிமிகு தடவறை யிடிபடு பொடிபட
 அடியுடை மயில்மிசை நடமிடுமரசே
 கருணையானந்த பூபதி சின்னையன் துதி
 பரவ அருள் செய் நீ கெதி (ஓய்யார)

ஆண்டி பண்டாரம்—என்ற மெட்டு.

பல்லவி

வேல் முருகைய்யா இந்த வேளை வா மெய்யா (வேல்)
சாணம்.

சேல்நிகர்த்த கண்மடவார் சிறுவர் அறுவர் தந்த
பாலையுண்டு அன்பு கொண்டு பதியளித்த பன்னிருகை (வேல்)
வள்ளி மகிழும் திரு மாத தெய்வயானையுடன்
புள்ளி மயிலிலேறி பொருந்தி விளையாடிவாரும் (வேல்)
மண்டல மெங்குமொரு மாங்கனிக்காக வலம்
கொண்டதுனக்கரிதோ குழந்தை வடிவாய் விளங்கும் (வேல்)
சேயன் சின்னையன் துதி செய்ய கருணை பதி
தாயினும் கிருபை செய்யும் ஷண்முகனே மாளும் வடி (வேல்)

நீருப்புக்கழி

பாதிமதிநதி—என்ற மெட்டு.

ஆதி மதி நதி சோதிவார் சடை ஆடும் ஆரவணி புனைநாதன்
ஆறு பால் விழி ஆறு பொறியெழ ஆறுமாழுக பவனாகி
நீதி தவறின சூராதியர் நீருபடவிடும் வடிவேலா
நேயாகிய தேவராசா நீதிதந்தருள் அதிகாரா
காதலாய்க் திரு மால் மகிழ்ந்திடுங் காவியுடை மரு மகனாகி
கார் குழற்றிரு மாதர் கவினூர் ஏறி மயிலினில் விளையாடி
தாதுலா மலர் சோலை சூழ்தரு தாலமபுரி தனில் வாழும்
சால உன்புகழ் பாட சின்னையன் சாமி வந்தருள் பெருமாளே.

தாதாபாய் நெளரோஜி—என்ற மெட்டு.

பல்லவி

வேலனே கதிர் வடி வேலனே
மேலானபாத மெக்காலந் தருவாய் (வேலனே)

சாணம்

மூலாதாரத்தினிரை மேலாம்பதத்திலுறை
ஓதரு நிரை நாதமே எழுந் கீதமே மறை வேதமே வடி (வேலனே)

தொழைவா

ஓங்கார சத்தி உமைபால் குடித்து
உபதேசஞ் செய்த போகா—

பூங்காவனத்தி விதழ் மேவும் வள்ளி
புயமீதிருந்த போகா—

ஆங்கார சூரனின்ற திங்கான குலத்தை வென்ற
அய்யனே அருள் மெய்யனே மிகு தய்யனே—
முருகையனே வாரும் (வேலனே)

தொழைவா

வேதாந்த மறைகளுக் கெட்டாத போதமாய்
விளங்கு மெஞ்ஞான வெளியே—

நாதாந்த போனமாய் யெங்கு நிரை பொருளாகி
நாடறியதான வெளியே—

யெப்போது சற்குருவாய் தப்பாமல் நீ வருவாய்
என்னைய முழு நன்னயம் பெற சின்னையன் துதி—
பன்ன வந்திடும் (வேலனே)

மரகத மயிலமருங்குமர—என்ற வர்ண மெட்டு.

பல்லவி

அரகர சிவ சரஹணபவ வரந்தருபவனே
உன் அருமைப்பதந் தினந் தொழுதிட அருளுஞ்
சண்முகனே (ஓம் அர)

தரணம்

கருணை பொழியும் கிருபை வளருங் கதிர்வடிவேலா
அரியின் மருகா முருகா வேண்டும் வரமருள் சீலா—
உமை தருஞ் சிரு பாலா (ஓம் அர)

பச்சை மயிலில் பவனி வரும் பரமதயாளா—
கச்சணிந்த மங்கையர்கள் கருது நற்றோளா—
வரந்தரும் திருத்தாளா (ஓம் அர)

ஆலமுண்ட கண்டன் வேண்ட அருள் பன்னிரு கையா
சாலவுஞ் சின்னையன் துதிசெய்ய நீ மெய்யா
உராதிருப்ப தேனையா (ஓம் அர)

சீராரும் தென்கழனி—வர்னமெட்டு.

பல்லவி

ஆறுமுகமானவனே	அண்டர் துயர் தீர்த்தவனே	
யேருமயிலேரி வா மெய்யா	பன்னிருகையா	ஆறு
மாயவலையில் சிக்கி	மங்கய நெழிலில் சொக்கி	
காயம் விடுவதேனைய்யா	இதென்ன பொய்யா	ஆறு
சால உன்னடிக்கே தஞ்சம்	தயவு செய்தாறுங்கொஞ்சம்	
காலன் வராமல்காறைய்யா	விண் போக்காதையா	ஆறு
வேறுபர முனக்குயிரினை	மேதினியிலுண்டோ துனை	
காறும் சின்னையனைமெய்யா	கதிர்வேலய்யா	ஆறு

கானகந்தனில் ஒருமானைதேடி—மெட்டு.

பல்லவி

ஆனைமுகர்க்கினைய	ஆறுமுகஞய்வந்த	
அண்ணலே	மணிவண்ணலே	
நீ அண்டம் ஆயிறத்தெட்	டண்டம் அரசசெல	
ஆண்ட ரூறுடலை	மாய்த்தவா துயர்தீர்த்தவா	
வைய்யக வெங்கணுமறை	நொடிக்குள் வலமாய்வந்த	
விரனை கெம்பிரனை.		
நீ வாராய் கடைக் கண்ணினால்	பாராய் குறையனைத்தும்	
திராய் கதிர்வடிவேலய்யா	முத்தையா	ஆனை
குறிஞ்சி நிலத்தில்வாமும்	குறவர் மகளழகைக்	
கண்டு மைய்யல் கொண்டு		
நீ கொஞ்சி முத்தமிடிடி	வஞ்சி யென உரைத்து	
கெஞ்சி யனைந்த	சிங்கார ஓய்யாறு	ஆனை
எப்போது நிற்புகழை	ஏத்திச் சின்னையன்துதி	
செய்ய வினை நைய்ய		
நீ இப்பாறில் மயில்மிசை	ஒப்பாருமில்லையென	
தப்பாமல் தரிசனம்	தாராய் நீயே நேறாய்	ஆனை

செந்திமா நகரத்தனில்—என்கிற மெட்டு.

இன்னமுந் தயவில்லாதிருப்பது ஏனோ பராமுகமையா
எழில் வாழும் பன்னிரண்டு கையா

உனை எண்ணியே மனம் குண்ணுதேமிக தின்னமாகவே
[சண்முகர் அருள்
என்றுமே ஜென்மம் எடுத்திடாத வண்ணம் இணையடி.
[தாருமையா

இந்த ஏழைமேற் கண்பாரையா
என் ஈசனே ஜெகதீசனே விசுவாசனே முருகேசனே அருள் இன்
புலியுமாயினமயிலுமாய் பொலி நந்தியுமுமை யுருகொண்டு
புகழ் மாயூராதனைக் கண்டு
மிக பூசை பண்ணவும் மாசுதீர்த்தருள் ஈசனம்மையும்
வாசமாகிய இன்

பனசைமா நகரத்தனில் மேவிய பாலகனும் முருகேசா
உண்மை பக்தர்க்கருள் பிரகாசா
இன்னம் பன்ன உன்பதம் நன்னயமுற சின்னய்யன் சொல
முன்னம் வந்தருள் இன்

ஸ்ரீ ஆநுழகப்பெருமான் போற்றி வீரத்தம்.

திருமணிமுடி களாரும் சிறந்தரு முகங்கள் போற்றி
அருள்நிறை வதனந்தோரும் அமர்ந்திடும் நயனம் போற்றி
முருகவிழ் மாலையாரம் முத்தணி தோளும் போற்றி
தருவதுயியற்கையான தாளிணை போற்றி போற்றி. (1)

எண்டிசை பரவுங்காவி இலகுப் பட்டாடை போற்றி
கண்டிகை யக்குமாலை கதிர்வடிவேலும் போற்றி
வெண்டிரு பூதியெங்கும் விளங்கு பன்னிருகை போற்றி
தொண்டர்கள் வினையகற்றும் துணையடி போற்றி போற்றி (2)

அருகு பூங்கொன்றை தும்பை அலர்ந்த வெள்ளருக்கணிந்த
கருமணி மிடற்றோன் வேண்ட கவரன்மிசை யேரிமெள்ள
ஒருகுழை செவிகேட்டுள்ள முசிதமா யிரும்பூதெய்த
குருமுறைபாகச்சொன்ன குமரனே போற்றி போற்றி (3)

விண்ணவர் துதிசெய்தேற்ற விடைமிசையேரும் அண்ணல்
கண்ணுதற் பொரிகளாறாய் கவின்றருகுழவியாகி
பண்ணவர் துயரைநீக்கி பதியளித் தரசுதந்து
கண்ணனார் மருகரான கந்தனே போற்றி போற்றி. (4)

வெள்ளை வாரணத்தோன் தந்த விளங்கிழையணிந்த மாதும்
வள்ளி மாதுமையினோடு வாகைகொண்டாடுகின்ற
புள்ளிவாய் மயிலின்மீது பொருந்திய கோலமாக
அள்ளிய நீருங்கையாய் அருமுகா வருவாய் போற்றி. (5)

உம்பர்கள் துயரைநீக்க உமை திருவடிச் சிலம்பில்
வம்பவிழ் மாலைதாங்கி வருநவ வீரான
தம்பிமார் தவிகின்மேய தகும்பணி வரசளித்த
செம்மலே சின்னையன்முன் சேவைதந்தானும் போற்றி (6)

பல்லவி

மங்களம் ஜெய மங்களம் சுப மங்களம் சுப மங்களம்

சரணம்

அங்குசபாசாங்குசதர்க்கும்	அருள்
ஐம்முக நாதர் செளவுந்தரிக்கும்	(மங்கள)
தங்க மயிலேரும் ஷண்முகற்கும்	திரு
சார்ந்த வள்ளி தெய்வயானையற்கும்	(மங்கள)
பக்தர்கள் சித்தர்கள் முத்தர்க்கும்	மிது
பண்ணவர் மண்ணுளோர் யாவர்க்கும்	(மங்கள)

பனசை வாழ் சின்னையன் துதி யிதனை
பாடினராடினர் கேட்பவர்க்கும்

மிக
(மங்கள்)

காளத்தி ஞானம்பிகை தனக்கு
செய் லக்ஷ்மி நாரணர்க்கும்

கருணை
(மங்கள்)

வாழி விருத்தம்

ஆதிமறை நூல்வாழி ஐங்கரன் சங்கரன்
அருள் சத்தி உமையும் வாழி

ஒதி ஷண்முகனும் வாழி மயில் வீழி
சேவலும் ஒய்யாரவேலும் வாழி

பூதி கண்டிகை அடியர் பொருந்து மறையவரசர்
போற்று மற்றுளரும் வாழி

நீதி ஷண்முகன் கதை யியற்றினர் படித்தவர்கள்
நீடுழி வாழி வாழி.

பனப்பாக்கம் ம-ந-ந-ஸ்ரீ P. வேதாசல பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றிய

நேரிசை வெண்பா

இங்கிதஞ்சேர் பனசை யெழில் சுப்ரமணியன் மேற்
சங்கிதஞ்சேர் பாமாலை சாற்றினான்—துங்கமுறுஞ்
செங்குந்த கிஷ்டப்பன் செய்தவத்தால் வந்துதித்த
தங்கு புகழ் சின்னையவேள் தான்

